

Iva DRMLOVÁ, *Kniha pamětní červená města Votic s pozemkovými vklady z let 1513-1631 (1684)*, České Budějovice 2014 (bakalářská práce, Ústav archivnictví a pomocných věd historických, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích), 103 s.

Posudek oponenta bakalářské práce

Tématem a současně i prakticky jediným pramenem bakalářské práce Ivy Drmlové se stala nejstarší městská kniha dochovaná v Archivu města Votice. Jedná se o pamětní knihu, do níž v průběhu 16. až 18. století zapisovalo celkem 26 písařů.

Bakalářská práce je členěna do čtyř kapitol, jimiž studentka předdeslala stručný *Úvod*, v němž čtenáře seznámila se svým pramenem, naznačila strukturu kvalifikační práce a podala výčet literatury, s níž pracovala. Přestože s poznatky literatury alespoň částečně pracovala v dalším textu, neměl by mít úvodní text charakter pouhého výčtu bez jakéhokoliv bližšího komentáře, navíc s chybami v citacích.

V první kapitole se studentka pokusila zasadit studovaný pramen do historického kontextu a podala proto přehled dějin města Votice od jeho počátků až do poloviny 20. století. Věnovala se zejména vývoji majetkových poměrů k této poddanské lokalitě, naopak podoba města, jeho urbanismus, sociální či majetková skladba obyvatel nebo tematika městské správy zůstaly – patrně vzhledem k nedostatku pramenů – stranou její pozornosti.

Na výklad o dějinách města navázala sl. Drmlová kapitolou pojednávající o městské správě mezi počátkem 15. a polovinou 19. století. Jedná se opět o kompilativně pojatou kapitolu, v níž většinou resumovala všeobecně známé skutečnosti, které bohužel nijak nekomparovala se situací ve Voticích. V obecné rovině zůstala také v následné třetí kapitole pojednávající o městských knihách. Stručně pojednala o počátcích městských knih do 16. století a následně se zabývala pokusy o jejich typologii. Zbytečně se podle mého názoru věnovala pracím německých historiků 19. a počátku 20. století, která znala navíc bezpochyby pouze zprostředkovaně, naopak českými pracemi Václava Vojtíška, Rostislava Nového nebo nejnověji Ludmily Sulitkové se zabývala zcela nedostatečně.

Stěžejní kapitolu předkládané bakalářské práce představuje čtvrtá a nejobsáhlejší kapitola, v níž se studentka zabývala popisem a rozbořem votické městské knihy. Detailně se věnovala zejména jednotlivým písařům, z nichž některé se jí podařilo identifikovat. Zabývala se rovněž tematikou pamětních zápisů, mezi nimiž převažovaly záznamy související s finanční agendou a soudní praxí, ať již šlo o trestněprávní nebo civilněprávní spory. Autorčina klasifikace mi ale není zcela jasná, neboť do skupiny finanční agendy zahrnula „civilněprávní spory se

zřetelem na záznamy týkající se majetku“ (s. 54) a do soudní agendy potom „hlavně trestněprávní, ale také civilněprávní spory, které ještě nebyly vyřešeny určitou peněžitou kompetencí“ (s. 54); ve skutečnosti ale i do této skupiny zahrnula zápisy, které se věnovaly majetkovým záležitostem, např. způsoby dělení věna. Domnívám se, že tyto stejně jako další tematické skupiny měla sl. Drmlová důkladněji charakterizovat a zejména konkretizovat. Lépe alespoň na první pohled působí přílohy, v nichž sl. Drmlová snažila zachytit frekvenci využívání pamětní knihy, počty zápisů jednotlivých pisatelů i četnost zápisů podle jejich tématu.

Při koncipování textu své bakalářské práce autorka hojně využívala zkoumaný pramen a bohatě z něho citovala. Všechny citace z pramene by však měly být v textu uvedeny v uvozovkách (které by zase měly být sjednoceny) a psány kurzívou. Rušivě působí důsledné používání tří teček před i za citací. V některých citacích se navíc vyskytují chyby v interpunkci, používání mezer či v psaní velkých písmen. Někde si nejsem jistý, zda studentka citovaný text správně přečetla (s. 52, 56). Používání svátku Jana Husa v dataci z roku 1562 by studentku obeznámenou s konfesním vývojem českých zemí na počátku raného novověku nemělo překvapit (s. 34). V textu se vyskytují některé neobratné formulace (např. při označení barvy používaného inkoustu nebo o vsuvce „o velikosti věty“), rušivě působí také používání stále stejných sloves.

V práci se vyskytují chyby v interpunkci (s. 8, 47, 48, 50, 56) a stylistice (s. 47, 48, 52, 56). V citacích by měly být jasně odlišené edice od knih nebo studií (s. 8), v případě časopiseckých studií nesmí v citaci chybět stránkový rozsah (s. 8). Chyby se vyskytují rovněž ve jménech autorů (s. 8, 24) nebo ve způsobu jejich psaní (s. 27).

Předkládaná práce Ivy Drmlové se pokouší interpretovat jednu z dochovaných raně novověkých městských knih. Pozornost zaslouží zejména pasáže věnované vnějšímu a vnitřnímu rozboru pramene, i v nich se ale vyskytují nedostatky, které zbytečně kazí dojem z odvedené práce. Bakalářskou práci Ivy Drmlové doporučuji k obhajobě a vzhledem k naznačeným chybám a nedostatkům ji hodnotím ještě jako **dobrou**.

Jindřichův Hradec, 11. červen 2014

doc. PhDr. Josef Hrdlička, Ph.D.